

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΤΕΛΟΣ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΑ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΑΣ

ΣΟΥΗΔΙΑ

Ἡ Στοκχόλμη εἶναι ὁ πρῶτος μας σταθμός. Μία πρωτεύουσα μὲ 1.200.000 κατοίκους ἀραιοκατοικημένη ὀλοπράσινη, κτισμένη ἐπάνω σὲ 14 νησιά ἐνωμένα μεταξὺ των. Στὸ κέντρο τῆς πόλεως, βλέπει κανεὶς κτίρια παλαιὰ διόροφα ἕως τετραόροφα. Τὰ κτίρια αὐτὰ ἀνακαινίζονται ἐξ ὀλοκλήρου ἐσωτερικῶς, συγχρονίζονται, ἀλλὰ ἐξωτερικῶς μένουν τὰ ἴδια, κι' ἔτσι ἡ πόλις κρατᾷ τὸ τυπικὸ τῆς ρυθμὸ. Οἱ πολυκατοικίαι κτίζονται ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα.

Ἡ Στοκχόλμη ἔχει πολλὰ καὶ μεγάλα πάρκα. Ἡ Οἰκονομία τοῦ χώρου δὲν ἦταν ποτὲ πρόβλημά τους. Τὰ πάρκα τὰ στολίζουν δένδρα διακοσμητικὰ ὀλάνθιστα μὲ διάφορα χρώματα, ἄσπρες καὶ μὀβ πελώριες πασχαλιές, ὀλόδροσα λουλούδια καὶ τὸ πράσινο γκαζὸν παντοῦ, φυσικὸ ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει ἄσφαλτος ἢ πλακόστρωτο. Στὶς γωνιὰς τῶν πάρκων καὶ τῶν δρόμων, πολλὰ ἀναπαυτικὰ παγκάκια, ἀπὸ ἄσπρο καὶ μαῦρο σίδηρο μὲ δαντελωτὸ σχέδιο.

Οἱ κυρίες πὸν κάθονται σ' αὐτά, μὲ τὸ ἔλαφρὸ παλτουδάκι τους, εἶναι κοιψές, μὲ πολὺ ὠραῖο ντύσιμο, φοροῦν καὶ ἓνα ψάθινο ρελαβὲ καπελάκι μὲ καὶ εἶναι καλοκαίρι καὶ Ἰούνιος μῆνας.

Οἱ δρόμοι χωρὶς κίνησι καὶ συνωστισμό.

Στὸ λεωφορεῖο σχεδὸν βρίσκεις πάντα θέση καὶ τὸ εἰσιτήριο ἰσχύει διὰ μία ὥρα πῆγαινε ἔλα. Στὰ παράθυρα τῶν σπιτιῶν, χωρὶς παραθυρόφυλλα βλέπει κανεὶς χαριτωμένα κουρτινάκια καὶ πάντα ὠραῖα γλαστράκια μὲ λουλούδια.

Τὰ λουλούδια εἶναι ἡ ἀδυναμία τῶν Σουηδῶν. Κάθε σπίτι παίρνει ζεστὸ νερὸ

ἀπὸ τὸν κρατικὸ ἀγωγὸ καὶ φυσικὰ ἔχει καὶ κεντρικὴ θέρμανσι. Μόνον τὸ τηλέφωνο πληρώνεται κάθε μῆνα, ὅλα τ' ἄλλα ἐπιβαρύνονται εἰς τοὺς φόρους τῶν πολιτῶν. Τὸ οἰνόπνευμα δὲν σεοβίρεται οὔτε πωλεῖται εἰς ἄτομα κάτω τῶν 20 ἐτῶν. Διὰ νὰ ἀγοράση κανεὶς μία φιάλη κονιάκ πρέπει νὰ δείξη τὴν ταυτότητά του καὶ νὰ τὴν πληρώσῃ 420 δρχ.

Ἡ τηλεόρασις εἰς τὸ κάτω τμήμα τῆς ὀθόνης γράφει αὐτὰ πὸν ὀμιλεῖ ὁ ὀμιλητῆς, θαυμάσιον διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας καλὴν ἢ καθόλου ἀκοήν.

Ἐκπαίδευσις

Ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἕως τὴν Γ' Γυμνασίου. Τὸ Γυμνάσιον ἀρχίζει εἰς τὰς 9 π.μ. καὶ τελειώνει εἰς τὰς 5 μ.μ. ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου, μὲ 35 ὥρες διδασκαλίας τὴν ἐβδομάδα. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων μαθημάτων διδάσκειται μία ξένη γλῶσσα καὶ γραφομηχανὴ ὑποχρεωτικῶς.

Ἡ Σουηδία ἔχει πολλοὺς ξένους φοιτητάς. Μόνον εἰς τὴν Οὐψάλα μία μικρὴ ἐπαρχία μὲ τὸ περίφημο Πανεπιστήμιον καὶ τὴν βιβλιοθήκη της, ἔχει 35.000 φοιτητάς ἀπὸ 70 Χῶρες.

Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰ φοιτητικὰ δάνεια, τὰ ὀποῖα δίδονται εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως, ἀρκεῖ νὰ ἐπιτυχάνουν εἰς τὰς ἐξετάσεις των. Τὸ δάνειον δίδεται σὲ 2 δόσεις, εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ ἐξοφλεῖται σὲ 30 χρόνια.

Ἀπὸ τὸ μηνιαῖον ποσὸν δίδουν τὸ 1)3 περίπου εἰς τὴν φοιτητικὴν ἐστίαν, καὶ τὰ ὑπόλοιπα δι' ἀτομικά των ἔξοδα.

Εἰς τὴν φοιτητικὴν ἐστίαν ὑπάρχει θέσις δι' ὅλους. Εἰδικὰ διαμερίσματα διὰ

τούς παντρεμένους φοιτητάς. Τὰ βρέφη ἢ τὰ νήπια τὰ μεταφέρουν οἱ φοιτηταὶ κάθε πρωί, εἰς βρεφικοὺς ἢ παιδικοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ παραλαμβάνουν τὸ ἀπόγευμα.

Ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις τῶν βρεφῶν εἶναι δωρεὰν καὶ συνεχίζεται μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 15 ἐτῶν.

Οἱ φοιτητικὲς ἐστίες τὸ καλοκαίρι λειτουργοῦν ὡς Ξενοδοχεῖα. Σχεδὸν ὅλοι οἱ φοιτηταὶ ἐργάζονται ἓνα μῆνα τὸ καλοκαίρι, ἀμοίβονται καὶ ταξιδεύουν.

Ἐκεῖνο πού μᾶς ἔκανε ἰδιαιτέρα ἐντύπωση ἦτο ἡ σοβαρότης καὶ ἡ ἐργατικότης τῶν φοιτητῶν. Οἱ φοιτήτριες εἰς τὸ ἐστιατόριον ἐργάζονται τρέχοντας μὲ τὴν ποδίτσα τους, σὰν καλὲς καὶ πρόθυμες νοικοκυρές, χαμογελαστὲς, ἀπλές.

Ἐδῶ βλέπει κανεὶς ὅτι ἡ ἐργασία ἐκτιμᾶται ἀπὸ ὅλους εἰς οἰανδήποτε κλίμακα καὶ ἂν γίνεται ἀνωτέρα ἢ κατωτέρα, ἢ μᾶλλον διὰ τοὺς Σκανδιναβοὺς δὲν ὑπάρχει κατωτέρα ἐργασία.

Καθεδρικὸς Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου

Ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς εἶναι κάτι τὸ καταπληκτικὸ σὲ πλοῦτο, σὲ τέχνη, σὲ ὁμορφιά. Τὸ ἄφθονο χρυσάφι θαμπώνει τὰ μάτια. Τὸ τέμπλο ἀπὸ ἔβενο σκαλιστὸ καὶ χρυσὸ μὲ ὑπέροχη ἐργασία.

Φθάνοντας ἔμπρὸς εἰς τὸν ἄμβωνα, ἔπρεπε νὰ σηκώσης τὸ κεφάλι πολὺ ψηλά, διὰ νὰ ἰδῆς τοὺς χρυσοὺς ἀγγέλους ν' ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὴν γῆ στὸν οὐρανὸ σὲ διαφορὰς μορφὰς καὶ παραστάσεις, 4.000 σωλῆνες ἀποτελοῦσαν τὸ ἁρμόνιο τῆς ἐκκλησίας.

Σταθήκαμε μὲ εὐλάβεια, προσευχηθήκαμε νοιώσαμε μυσταγωγία σὰν ἡ ψυχὴ μας τὴν ὥρα αὐτὴ νᾶθελε νὰ πετάξῃ ψηλὰ καὶ θαυμάσαμε τί μπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ ἀνθρώπινο χέρι, ὅταν ὀδηγῆται ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ.

Δημαρχεῖον

Περπατώντας ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ στενὰ πλακόστρωτα δρομάκια, τὰ Μεσαιωνικά,

φθάσαμε στὸ Δημαρχεῖο. Τὸ κτίριον αὐτό, ἄρχισε νὰ κτίζεται τὸ 1923 καὶ ἀπὸ τότε συνεχῶς προστίθενται νέες αἴθουσες. Κάθε αἴθουσα, δική της ἀρχιτεκτονικὴ καὶ διακοσμητικὴ. Τὸ περίφημο Σουηδικὸ ξύλο σὲ μεγάλη ποικιλία τέχνης καὶ κατασκευῆς. Ὁ χρυσὸς στολίζει τοίχους καὶ ὀροφές καὶ καθίσματα.

Ἡ περίφημη αἴθουσα Nobel σὲ ξαφνιαίνει, ὅταν τὴν ἀντικρύξῃς μένεις ἔκθαμβος. Ἐδαπανήθη ἀφειδῶς τὸ χρῆμα, διὰ νὰ τῆς δωθῇ τόση μεγαλοπρέπεια ὅση καὶ ὁ προορισμὸς τῆς. Ἐνας νέος καλλιτέχνης ἐργάσθηκε 3½ ἔτη διὰ νὰ τοποθετήσῃ εἰς ὅλους τοὺς τοίχους καὶ εἰς τὴν ὀροφήν 20 ἑκατομμύρια ψηφιδωτὰ ἀπὸ φύλλα χρυσοῦ καὶ γιὰ τὴν εἶναι μιὰ αἴθουσα ὀλόχρουση τὴν βλέπεις καὶ τὴν θυμᾶσαι πάντα.

ΦΙΛΛΑΝΔΙΑ

Ἀπὸ τὴν Στοκχόλμη, μ' ἓνα θαυμάσιο φέρον - μπῶτ καὶ μὲ ταξιῖδι μιᾶς νύχτας, φθάσαμε στὴν Τουρκου —μικρὴ πόλις τῆς Φιλλανδίας— ἡ ὁποία ἀπέχει 2 ὥρες ἀπὸ τὸ Ἐλσίνκι μὲ αὐτοκίνητο. 1.100 ἄτομα σὲ αὐτὸ τὸ ὀλοκαίνουργιο πλεούμενο ὅπου τὸ χαλὶ ἦταν στρωμένο ἀπὸ τὴν εἴσοδο ἕως τὴν ἔξοδο. Τὰ πάντα λάμπουν. Ξεκιναῖ, προχωρεῖ, μὰ θαρρεῖς δὲν κινεῖται.

Ἀρμενίζει στὸ Σουηδικὸ Ἀρχιπέλαγος ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ μεγάλα περάσματα τῶν 24.000 νησιῶν. Τὰ νησιά δίπλα ἀπὸ τὰ ὁποῖα περνᾷ εἶναι κατάφυτα, ποῦ καὶ ποῦ στὶς ἀκρογιαλιές βλέπει κανεὶς μικρὰ ἢ μεγάλα σπίτια, ἐξοχικοὺς καὶ μοναχικοὺς Πύργους, τὸ καθένα μὲ δικό του ρυθμὸ.

Ἡ ὥρα εἶναι 10 μ.μ., ὁ ἥλιος λάμπει. Ἐδῶ ἡ νύχτα παρεχώρησε τὴ θέση τῆς στὴν ἡμέρα, στὸ φῶς, γιὰ νὰ ἰδοῦμε καὶ νὰ χαροῦμε ὅσο μπορούμε περισσότερο.

Ἀπὸ τὸ κατάστρωμα ἀριστερά, δεξιὰ ἀπὸ τὸ παράθυρο, ἡ θεά εἶναι ἐξαιρετικὴ. Τὸ δεῖπνο μᾶς περιμένει, μιὰ τέτοια πολυτέλεια δὲν τὴν περιμέναμε, ἔχει πληρωθῆ 180 δρχ. μᾶς πληροφορεῖ ὁ ξεναγός.

Ἀκίνητο, ἀθόρυβο μᾶς νανουρίζει, μᾶς

ἀποκοιμίζει ἀργὰ τὴν νύκτα, ὁ λαμπερὸς ἥλιος ἀπὸ τὸ φιλιστροῖνι μὲ ξυπνᾶ. Θᾶναι πρωί, ντύνομαι, βγαίνω 3 μετὰ τὰ μεσάνυκτα. Στὸ σαλόνι ἄλλες συνάδελφοι ξενυχτοῦν. Ἐκεῖ σὲ μιὰ ὥραία γωνιὰ χαρήκαμε, χορτάσαμε, μὰ δὲν ξεχάσαμε αὐτὸ τὸ μαγευτικὸ ἀρχιπέλαγος.

Λίμνες Ἀουλάγκο

Ἡ Φιλλανδία φημίζεται διὰ τὶς ὥραϊες λίμνες τῆς. Μία πεντάωρος διαδρομὴ μὲ πούλμαν, μὲ ποιήματα ἀπὸ τὸ μικρόφωνο, μὲ τραγούδια, μᾶς ἔφερε στὴν Καμελίνα τὴν γενέτειρα τοῦ Μουσικοῦ Σιμπέλιους.

Φθάσαμε στὸ Ἀουλάγκο. Ἐνα ψηλὸ βουνὸ καὶ ἐπάνω ἐκεῖ οἱ λίμνες.

Ἀνεβαίνουμε σιγὰ - σιγὰ τὸ στενὸ μονοπάτι ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ πυκνὸ δάσος καὶ ὅταν προχωρήσαμε τί ἐκπληξίς! Κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα ὀλόδροσα, ὀλάνθιστα μυγκέ — σὲ λίγο ὄλες εἶχαμε στὰ χέρια μας ἀπὸ ἓνα μπουκετάκι, διὰ νὰ τὸ ἀγοράσουμε αὐτὸ στὴν Ἀθήνα θὰ ἔπρεπε νὰ πληρώσωμε 500 δραχ.

Στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ ἓνας Πύργος μὲ 200 σκαλιά, πελώριες πέτρες ἀπὸ γρανίτη, ἢ μία ἐπάνω στὴν ἄλλη διὰ τὴν κατασκευὴ του. Κάτω γύρω ἀπὸ τὸν Πύργο ἀπλώνονται διάφορες λίμνες καὶ γύρω ἀπ' αὐτὲς κατάφυτες πλαγιές. Ἐκεῖ ἐπάνω ξαφνιάζεται κανεὶς ἀπὸ τὸ θέαμα. Δὲν περιγράφεται, σᾶς ἀφήνω στὴν φαντασία σας.

Στὴν Φιλλανδία ἐπισκεφθῆκαμε τὸ Ὀλυμπιακὸ στάδιο, τὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἀλεξάνδρου καὶ τὸ μνημεῖον Ματερχάϊμ.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

Στὸ Ὄσλο ἐπισκεφθῆκαμε τὸ Ναυτικὸ Μουσεῖο, εἶδαμε τὸ πλοῖο τοῦ Φράμ μὲ τὸ ὁποῖο ἔγιναν οἱ ἐξερευνήσεις, τὰ πλοῖα τῶν Bikirs τῶν πρώτων κατοίκων τῆς Νορβηγίας, τὸ περίφημο πάρκο τοῦ Φρόγκνερ, ὅπου βλέπει κανεὶς τὴν γιγαντιαία ἐργασία τῶν γλυπτῶν ἀπὸ γρανίτη, σίδηρο καὶ μπροῦντζο, ἐργασία 30 ἐτῶν.

Στὸ κέντρο τοῦ Πάρκου μία στήλη ἀπὸ 265 τόννους γρανίτη.

131 μορφὲς ἀγκαλιασμένες ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὴν βρεφικὴ ἕως τὴν γεροντικὴ ἡλικία. Στὰ καταστήματα πολλὰ εἶδη ἀπὸ δέρμα φώκιας καὶ τὰ ὥραϊα τοπικὰ κεντημένα πουλόβερ ἀπὸ 800 - 1200 δραχ.

Μπέργκεν

Μὲ ἀεροπλάνο πετάξαμε ἐπάνω ἀπὸ τὰ χιονισμένα βουνὰ καὶ τὰ περίφημα Νορβηγικὰ Φιόρδ καὶ φθάσαμε στὴν Χανσεατικὴ πόλη τοῦ Μπέργκεν.

Μία πόλις παραλιακὴ μὲ τὴν περίφημη ψαραγορὰ τῆς, ὅπου τὰ ψάρια διαλέγονται ἀπὸ τὴν δεξαμενὴ καὶ σφάζονται στὸ μάρμαρο. Μία πόλις περιτριγυρισμένη ἀπὸ 7 λόφους, κατάφυτους καὶ ὀλοπράσινους. Ἐνας πολὺ ἀνηφορικὸς δρόμος μᾶς ἔφερε στὸ ὑψηλὸ βουνό, στὴν κορυφὴ. Σ' αὐτὴ τὴν ἀμφιθεατρικὴ θέση. Νά, τὸ ξενοδοχεῖο μας, ἓνα κτίριο μὲ ἀπλὴ κατασκευὴ σ' αὐτὴ τὴν μαγευτικὴ θέση.

Στοὺς πρόποδες αὐτοῦ τοῦ βουνοῦ 13/ ὄροφες πολυκατοικίες, πὺν φθάνουν στὸ ἕμισυ τοῦ ὕψους τοῦ βουνοῦ. Κάτω ἀπλώνεται ἡ πόλις, ἡ γαλάζια ἀκίνητη θάλασσα καὶ ἀνάμεσά τῆς, οἱ πράσινοι λόφοι καὶ οἱ εὐτυχεῖς τοῦ Μπέργκεν.

Τί ἡσυχία ἐκεῖ ἐπάνω, τί πεντακάθαρη ἀτμόσφαιρα, τί θέα ἀπὸ τὰ μεγάλα παράθυρα τῆς ὥραϊας τραπεζαρίας, τί ἀνεπανάληπτες ἐντυπώσεις!

Φιόρδς

Μὲ τὸ μικρὸ καράβι 100 ἀτόμων, τὴν «Λευκὴ Κυρία» ὅπως ὀνομάζεται, φεύγουμε γιὰ μιὰ κρουαζιέρα μικρῆς ἡμέρας. Περνοῦμε ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ στενὰ περάσματα τῶν νησιῶν, ἀνάμεσα ἀπὸ βουνὰ, πὺν ἔχουν 1000 μέτρα ὕψος καὶ θάλασσα 1100 μέτρα βάθος. Τὸ χιόνια λειώνουν στὶς ψηλὲς κορφές, στάζουν καὶ δροσοσταλάζουν στὰ κατάφυτα νησιὰ ἀπὸ ψηλά, πανύψηλα δένδρα.

Ἄραια καὶ ποῦ, μερικὰ ψαράδικα σπία καὶ στὰ βράχια μέχρι 20 μέτρα ὕψος, ἐξέδρες ὅπου μεταξὺ τῶν ἄλλων ψαρεύεται καὶ ὁ Σολομὸς μέχρι 85 κιλά.

Πίνουμε τὸν ὠραῖο καφέ πὺ προσφέρεται δωρεάν, ξαναπίνουμε, τραγουδοῦμε τὰ ὠραῖα ἑλληνικά μας τραγούδια, γινόμαστε παιδιὰ χαρούμενα καὶ ξεχνᾶμε.

Ἡ θάλασσα σὰν λίμνη ἀκίνητη καὶ τὸ πλεούμενό μας ἀργά, ἀργά, κοντὰ πολὺ κοντὰ στὰ πράσινα νησάκια βλέπουμε καὶ δὲν χορταίνουμε. Κοντεύουμε στοὺς καταρράκτες, ὅλοι ὄρθιοι, τί θέαμα! Σὲ λίγο ὁ ξεναγὸς τοῦ πλοίου μᾶς πληροφορεῖ ὅτι κάνουμε στροφὴ γιὰ τὸ γυρισμό.

Ἡ μελωδία καὶ τὸ τραγούδι ξαναρχίζει. Τὸ ὠραῖο, τὸ πρωτόγονο τοπεῖο λίγο λίγο χάνεται.

Τὸ σπίτι τοῦ Grieg

Σήμερα βρέχει, τὸ πούλμαν σταματᾷ σὲ μιὰ ψηλὴ κορφή. Θὰ πρέπει νὰ περπατήσωμε 10 λεπτά, περνώντας τὸ στενὸ δρομάκι πὺ ὁδηγεῖ στὸ σπίτι τοῦ μεγάλου μουσικοῦ Grieg. Τὰ περασμένα μου ταξίδια μὲ ἐδίδαξαν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ χάνη κανεὶς τίποτε, διότι ὅταν ἀποφασίζη νὰ μὴν λάβη μέρος, δὲν ξέρει τί θὰ χάση.

Τὸ σπίτι κτισμένο σὲ μιὰ μαγευτικὴ θέση, καλύτερη δὲν μπορούσε νὰ γίνη. Στὸ σπίτι αὐτὸ ἔζησε, ἔγραψε καὶ ἔπαιξε ὁ μεγάλος μουσικός. Κτισμένο στὶς ὄχθες μιᾶς λίμνης, ὅπου γέρνουν λογιῆς λογιῆς φυλλωσιές. Τριγυρισμένο ἀπὸ πανήψηλα δένδρα καὶ γκαζόν. Κάτω μακρὰ ἀπλώνεται ἡ πρασινογάλανη λίμνη. Ἐσωτερικῶς τὸ σπίτι εἶναι ἓνα κομψοτέχνημα. Τὰ πάντα βρίσκονται ὅπως τὰ ἐτοποθέτησαν καὶ τὰ ἔζησαν. Τὰ ἔπιπλα στὶς θέσεις των. Τὸ ὠραῖο πιάνο δῶρο τῶν φίλων, στὰ 25 χρόνια τοῦ γάμου των.

Οἱ πολυέλαιοι τῶν καλύτερων ἐργοστασίων, οἱ πίνακες, τὰ μπιμπελό, τὰ κεντήματα ἐπάνω στὰ ἔπιπλα. καὶ τὸ μικρὸ μαοῦλο μὲ τὸ ὁποῖο ταξίδευε.

Στὰ παράθυρα δαντελωτὲς κουρτίνες, μὲ φιόγκους σὲ διάφορα σχέδια.

Στὰ προβάζια γλαστράκια μὲ ἀνθισμέ-

να γεράνια. Ὅπως βλέπεις τὴν ἐσωτερικὴ σκάλα, θαρρεῖς κάποια στιγμή θὰ παρουσιασθῇ ἡ οἰκοδέσποινα νὰ σὲ καλοσωρήσῃ.

Ἀληθινὰ ἄξιζε νὰ βραχοῦμε.

Τί μαγευτικὴ θέα αὐτὸ τὸ μεγάλο παράθυρο τῆς σάλας. Σὰν κλείνω τὰ μάτια μου, ἀπὸ πόνου τοῦ σώματος ἢ τῆς ψυχῆς, ἡ σκέψις μου νοσταλγικὰ θ' ἀκουμπᾷ σ' αὐτὸ τὸ παράθυρο, θ' ἀγναντεύω τὴν ἀπεραντὴ λίμνη, θ' ἀκούω τὶς μελωδίες τοῦ Grieg καὶ ὅλα θὰ πηγαίνουν καλύτερα.

ΔΑΝΙΑ

Κοπεγχάγη

Ἀνάκτορα Κριστιάνσμποργκ καὶ Ροξεμποργκ.

Τὸ Ἀνάκτορο τῆς Κοπεγχάγης κτιζόταν 60 χρόνια καὶ ἔχει 650 δωμάτια. Ἐπισκεφθήκαμε μία πτέρυγα. Ὅταν μπαίνη κανεὶς σ' ἓνα ἀνάκτορο τὸν πιάνει δέος, μὰ ἐδῶ εἶναι κάτι τὸ διαφορετικὸ, ἔχει κάτι δικό μας.

Στὴν εἴσοδο μᾶς δίνουν τσόχινες παντούφλες ἐπάνω ἀπὸ τὰ παπούτσια μας, διὰ νὰ προστατευθοῦν τὰ πατώματα.

Φθάνουμε στὶς πανέμορφες αἴθουσες, στεῦς χώρους ὑποδοχῆς. Τί μπορεῖ νὰ περιγράψῃ κανεὶς, πῶς νὰ ὑπολογίση τὸ χρυσάφι, τὸ ἀσῆμι στοὺς τοίχους, στὶς ὀροφές, στὶς πόρτες, στὰ καθίσματα. Κάθε αἴθουσα μία ἔκπληξις, ἓνα θαῦμα τέχνης. Ὅλη ἡ Εὐρώπη, κατὰ καιροὺς, ἔδωσε ὅ,τι καλύτερο εἶχε διὰ νὰ διακοσμηθῇ αὐτὸ τὸ ἀνάκτορο.

Πολυέλαιοι ἀπὸ τὰ περίφημα κρύσταλλα τῆς Δανίας, μπιμπλό, κουρτίνες, κομπενέν, πίνακες. Σταματοῦμε ἐμπρὸς εἰς τὸν θρόνον, ὅπου ἡ νέα Βασίλισσα δέχεται τοὺς ὑπηκόους της, δύο φορές τὸν μῆνα, ἀκρόασις ἐλευθέρη, ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ἐκ τῶν προτέρων τὸ θέμα.

Θαυμάζουμε τὸν μεγαλύτερο ἀμέθυστο τοῦ κόσμου. Τὰ κοσμήματα τοῦ Δανικοῦ Στέμματος, τὰ πολύτιμα περιδέραια, τὶς ἐκάστοτε βασιλικὲς στολές, τὰ κρύσταλλα πὺ χρησιμοποιήθηκαν κατὰ καιροὺς, οἱ

πορσελάνες καὶ τὸ σαμάρι τοῦ ἀλόγου κάποιου παλαιοῦ Βασιλιᾶ κεντημένο ἐπάνω σὲ κόκκινο βελούδο 20.000 μαργαριτάρια.

Κατεβαίνουμε ἓνα, ἓνα τὰ σκαλοπάτια μὲ συγκίνηση. Ἐδῶ μᾶς εἶπαν γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε ἡ Ἄννα - Μαρία, ἐδῶ σ' αὐτὰ τὰ σκαλοπάτια περπάτησε ἡ ὁμορφη Βασιλοπούλα τοῦ Βορρᾶ.

Τίβολι

Ἡ Κοπεγχάγη ἔχει τὸ μεγαλύτερο Λούνα - Πάρκ τῆς Εὐρώπης, τὸ Τίβολι. Ἄρχισε νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τὸ 1843 καὶ ἤδη τὸ ἔχουν ἐπισκεφθῆ 200 ἑκατομμύρια ἄτομα. Ἐναρξίς 1η Μαΐου — 15η Σεπτεμβρίου.

Ἐνα ἀπέραντο δάσος ἔγινε πάρκο καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ πανύψηλα δένδρα διάφορα κτίρια. 20 ἐστιατόρια, 9 ξενοδοχεῖα, 1 ἀνάκτορο κινέζικο, ἓνα θέατρο σὲ κατασκευὴ παγόδας.

Ὁ κῆπος 157.000 λουλούδια, 110.000 λαμπιόνια σὲ πολλοὺς χρωματισμοὺς καὶ σὲ πολλοὺς συνδυασμοὺς, φωτίζουν καὶ στολίζουν ὅλο τὸ πάρκο.

Μία σειρὰ λαμπιόνια, σὲ σχῆμα δαντέλας, γύρω γύρω στὴν λίμνη, ἀντικαθρεπτίζεται. Τὸ Κινέζικο ἀνάκτορο φωτισμένο εἶναι ὑπέροχο. Ἐνα θέατρο παντομίμας, τέλειο σὲ ἐμφάνιση καὶ παίξιμο.

Ἐνα βαριετέ, μία βραδυνὴ συναυλία, παιχνίδια παντὸς εἴδους διὰ μικροὺς καὶ μεγάλους.

Ἡ Μπάντα τῶν ἀνακτόρων παίζει καὶ διασχίζει τὰς λεωφόρους τοῦ πάρκου, παιδιὰ ἀπὸ 8 - 15 ἐτῶν, τί σοβαρότης, τί ὠραῖο παίξιμο, τί ἐπίγνωση καθήκοντος, ἀπὸ τόση μικρὴ ἡλικία. Μετὰ τὰ μεσάνυχτα τὰ ὠραιότερα πυροτεχνήματα.

Ἀναχωρήσεις

Τὸ πούλμαν μᾶς μεταφέρει στὸ ἀεροδρόμιο. Σὲ λίγο θὰ πάρουμε τὸ ἀεροπλάνο διὰ τὸ Λονδίνο. Ἀπὸ τὸ μικρόφωνο γίνονται οἱ ἀποχαιρετισμοί. Νοιώθουμε τὴ χαρὰ τῆς ἐπιστροφῆς καὶ εὐγνωμοσύνη διὰ τὸν Σύνδεσμον, πὺ μᾶς ἔδωσε τὴν ὠραία αὐτὴ εὐκαιρία νὰ λάβουμε μέρος εἰς τὸ ταξεῖδι αὐτό.

Σὲ λίγο ὅλες αὐτὲς οἱ ἐντυπώσεις δὲν θᾶναι παρὰ ἀναμνήσεις. Θὰ προστεθοῦν στὸ ὑφάδι τῆς ζωῆς μου, θὰ τὶς κρατήσω βαθειὰ μέσ' τὴν καρδιά μου, γιὰ ν' ἀρχωνται νοσταλγικὰ πότε πότε στ' ὄνειρο-πόλημά μου.

Θὰ τὶς ζῶ, θὰ τὶς ξαναζῶ καὶ τὴν κάθε λεπτομέρεια θὰ κρατῶ, μὴν τάχα ξεθωριάσουνε μὲ τὸν καιρό.

Σκανδιναβία. Τί θαῦμα! Θεέ μου μ' ἀξιώσες, σ' εὐχαριστῶ.

